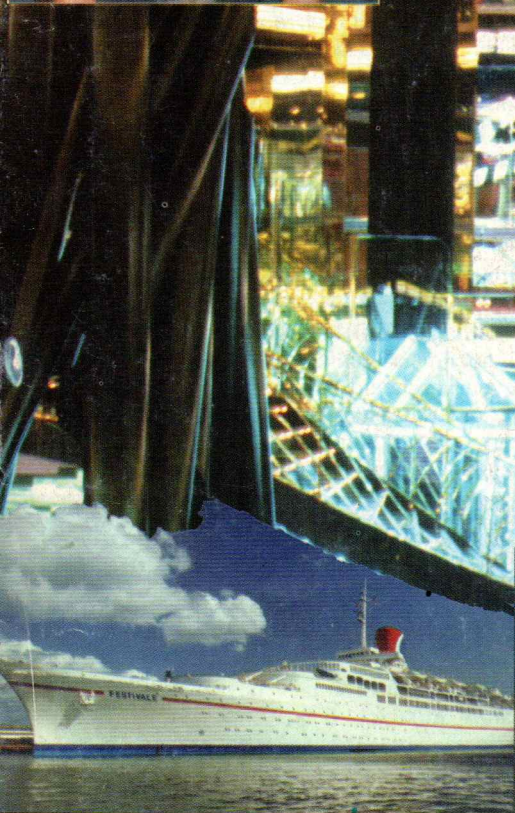

STEM

De kapitein van het schip

*Op mijn 33ste had ik al
de hele wereld rondgereisd...*

De kapitein van het schip

Milton Alvarez
Puerto Rico

Toen ik tien jaar geleden op het punt stond om zelfmoord te plegen, had ik een ervaring die mijn leven veranderde. Op mijn 33ste had ik al heel de wereld rondgereisd. Ik had in Den Haag gewoond, terwijl ik tegelijkertijd een appartement in New York had. Materiële rijkdommen bezat ik in overvloed, maar toch voelde ik me leeg! Als eerste-klas scheepskapitein had ik de top van mijn carrière had bereikt. Verdere doelen om na te streven had ik niet meer. Ik besloot om maar uit dit leven te stappen dat toch geen voldoening gaf.

Ik ging naar mijn hotelkamer in Fort Lauderdale (Florida) en zette de TV aan, terwijl ik me verkleedde. Een Puertori- caanse prediker, Nicky Cruz, kwam op de

TV en het leek wel of hij het rechtstreeks tegen mij had. Alles wat hij zei, was van toepassing op mijn leven. Toen ik probeerde een ander kanaal te zoeken en langs alle 84 beschikbare programma's zapte, kwam het toestel toch steeds weer terug met het programma met Nicky Cruz.

Hoewel ik me daar nogal aan ergerde, bleef ik toch kijken. Op een of andere manier wist ik dat God tot me aan het spreken was. Tenslotte probeerde ik de TV uit te zetten, maar hij ging vanzelf weer aan. Ter afsluiting zei de spreker dat we een beslissing moesten nemen – ik moest kiezen tussen „leven of dood, zegen of vloek”. Hoe waar was dat in mijn geval.

Omdat ik wist dat het waar was wat hij zei, viel ik op mijn knieën en begon te bidden: „God, ik heb succes met alles wat ik doe, maar toch heb ik zoveel van mijn leven verknoeid. Als U mijn leven kunt veranderen, dan geef ik het aan U.” Ineens leek het wel of er een loden last van mijn schouders was weggenomen.

**Milton, Joshua Caleb,
en Eneida Alvarez**

De eerste dagen straalde ik zó dat de mensen vroegen: „Wat is er met jou aan de hand?” En dan vertelde ik hen wat God gedaan had. Die dag voelde ik me als herboren – een wedergeboorte ten leven, een wedergeboorte in mijn carrière en op zo ongeveer alle gebieden. Alles kreeg weer zin. Ik had weer een nieuw vooruitzicht – een volledig ander perspectief.

Diezelfde week kwam ik in contact met een groep genaamd *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI) in Hollywood (Florida). Van hen kreeg ik hulp en bemoediging om andere mensen hiermee te bereiken. In feite is het helpen van anderen die zich in net zo'n toestand van leegheid bevinden als ik destijds, een middelpunt van mijn leven geworden.

Door mijn werk ben ik in meer dan 75 landen geweest. Waar ik ook kom, vertel ik dat Jezus het antwoord is op onze problemen. Toen Jezus in mijn leven kwam,

gaf Hij het een nieuwe zin en een nieuwe structuur.

Iets waar ik persoonlijk grote behoefte aan had, was een partner – een vrouw. Vier jaar nadat ik Jezus in mijn leven had uitgenodigd, bracht God een prachtvrouw op mijn pad, en niet lang daarna zijn we getrouwd. Zij was het grootste cadeau van alles. We bemoedigen elkaar en bouwen elkaar op in het geloof in God. We kunnen ook samen anderen helpen in hun noden. Inmiddels heeft Eneida het leven geschonken aan een zoon, Joshua Caleb.

We geloven dat God onze zoon op een heel bijzondere manier gaat gebruiken voor Zijn koninkrijk, en wij hebben hem daartoe aan God opgedragen. God heeft me nu ook nieuwe doelen gegeven als scheepskapitein. In Puerto Rico komen we aan boord van schepen uit de hele wereld. Als kapitein ben ik vaak in de

gelegenheid om met andere kapiteins over Jezus te spreken. We bidden met hen en hebben God machtige dingen zien doen in het leven van velen van hen.

Eén voorbeeld van wat God in mijn leven heeft gedaan vond plaats in Colombia, terwijl ik zat te wachten op een nieuw contract. Er kwamen zes mannen met messen op ons af. Daar ik nogal wat geld bij me had, begon ik te bidden. Terwijl ik dat deed, draaiden ze zich zonder aanwijsbare redenen om en verlieten het gebouw.

Een andere keer, op Puerto Rico, werd er twaalf keer op me geschoten. Na de eerste zes schoten begon ik kogelgaten te zoeken, maar ik vond er geen. Toen de volgende zes kogels op me af kwamen, begon ik weg te rennen. Toen ik die nacht thuis kwam, lag mijn moeder op de grond te huilen. Ze had de hele avond voor me gebeden en dacht dat ik dood zou zijn.

Er moeten snel belangrijke beslissingen genomen worden

Een scheepskapitein moet vaak snel belangrijke beslissingen nemen. Sinds ik mijn leven aan Jezus Christus heb gegeven, vind ik het gemakkelijker om dergelijke moeilijke keuzes meteen te maken. Vaak merk ik dat God me door moeilijke momenten heen leidt.

Een keer voeren we met een schip via Cuba naar de USA, toen we op een moeilijk punt twee andere schepen moesten kruisen. Alle drie kwamen ze uit verschillende richtingen op hetzelfde punt af, en geen van drieën kon keren. De radar voorspelde een onvermijdelijke botsing. Ik bad: „Heer, ik weet niet wat ik moet doen. Ik heb geen keus meer.” Terwijl ik bad, voelde ik Zijn hand op mijn schouder. Eerst draaide ik me om om te kijken wie daar stond, maar natuurlijk stond er nie-

mand. Toen ik weer naar de radar keek, bleken alle drie de schepen op mysterieuze wijze van richting veranderd te zijn. Op dat moment voelde ik dat God me eraan herinnerde dat Hij de kapitein in mijn leven is.

Mijn ouders hadden zich bezig gehouden met occultisme. Minder dan vier maanden nadat ik mijn leven aan Jezus had gegeven, besloten zij om deze occulte zaken af te wijzen en ook hun leven aan Jezus te geven.

Toen ik onlangs in het vliegtuig naar Costa Rica zat, wilde ik de piloten over mijn geloof vertellen, maar ik wist dat dit niet kon. Nadat ik ervoor gebeden had, kwam de stewardess naar me toe en vroeg: „Bent u scheepskapitein?” Toen ik ja knikte, ging ze verder: „De gezagvoerder zou graag willen dat u naar de cockpit komt. Hij wil u spreken.” In de cockpit kon ik over mijn ervaringen vertellen, en hoe God me geholpen had. We baden samen, en beide piloten vroegen Jezus in hun leven te komen.

Toen we een keer in Barbados waren, konden we naar de gevangenis gaan en de gevangenen over Jezus vertellen. Toen ik degenen die hun leven aan Jezus wilden geven, vroeg om naar voren te komen, kwamen er tot mijn verbazing 400. Zo'n overweldigende respons had ik niet verwacht. God had mij in Zijn genade gered van de alcohol en de drugs, en ik was maar dertig minuten van zelfmoord verwijderd geweest, en nu was ik in staat om de wonderen van Zijn genade met anderen te delen en hun leven te zien veranderen net zoals destijds het mijne. Het is echt een wonder, en God kan in uw leven hetzelfde doen!

Kapitein Milton Alvarez is lid van de chapters San Juan en Fuente de Agua Viva. Hij geeft zijn getuigenis in chapters en leidt seminars over bevrijding. Hij en zijn vrouw Eneida hebben vijf kinderen en werken samen in een gezinsbediening.

Een nieuwe computerconsultant

Antoine Cherrey
Voisins-le-Bretonneux,
Frankrijk

Een vriend had me al een paar keer uitgenodigd voor een ontbijtbijeenkomst van de FGBMFI. Eerlijk gezegd nam ik die uitnodiging uiteindelijk alleen maar aan om hem een plezier te doen. Hij vertelde me dat na het ontbijt een spreker over zijn relatie met God zou vertellen.

Ik was toen al regelmatig naar een gebedsgroep geweest, en ik had mensen horen zeggen dat ze een relatie met God hadden. Mijn vrouw Isabelle had me gevraagd met haar mee te gaan. Het was er best wel prettig, er was goede muziek, en onze kinderen konden ook mee.

Isabelle: Als kind heb ik een paar keer de aanwezigheid van God gevoeld. Maar toen ik ouder werd, gleed mijn geloof meer naar de achtergrond. Toen ik me dat realiseerde, besloot ik om in de kerk wat actiever te worden. Ik begon catechisatie te geven. Daar ik ervan overtuigd was dat er meer moest zijn aan het geloof, kwam ik tot de conclusie dat ik niet wist hoe ik moest bidden.

Toen vroeg een kennis me om mee te gaan naar een gebedsgroep. Daar zag ik mensen die baden alsof ze rechtstreeks met God zaten te praten. Een van de leden

van de groep nodigde mijn man ook uit voor een ontbijt van de FGBMFI. Ik was blij dat hij ergens heen ging waar hij andere christen-zakenlieden kon ontmoeten.

Antoine: We waren er al vroeg die ochtend. Het was niet echt koud in de zaal, maar ik begon heel sterk te rillen, alsof ik het koud had. Als bergbeklimmer weet ik wat het is om te trillen van vermoeidheid. Als ik dan een keer diep ademde, ging het over en voelde ik me weer normaal. Maar deze keer kon ik zo diep ademen als ik wilde, maar het hielp niets. In de loop van de ochtend werd het alleen maar erger.

Het was heel ongebruikelijk dat ik mezelf niet onder controle had. De mensen spraken over hun persoonlijke relatie met God op een manier die een diepe indruk op me maakte. Maar telkens als iemand de naam Jezus gebruikte, leek het wel of ik heviger ging trillen. Aan het eind van de

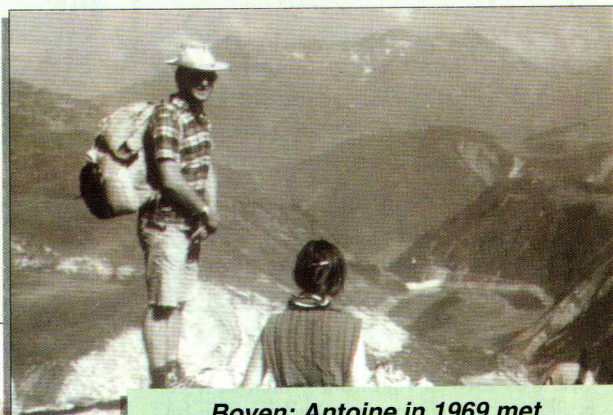
ochtend vroeg de spreker of degenen die gebed wilden, naar voren wilden komen. Ik had niet alles even goed begrepen, maar ik voelde me toch op een of andere manier gedrongen om naar voren te gaan.

Toen ze me vroegen waarvoor ik wilde dat ze zouden bidden, zei ik: „Ik wil een getuigenis over God kunnen geven.” Het trillen had nog steeds niet opgehouden, het was eerder erger geworden. Toen ze baden, was het alsof vele aspecten of principes die ik tot dan toe in mijn leven had, op de grond vielen, zoals een zware rugzak na een lange trektocht.

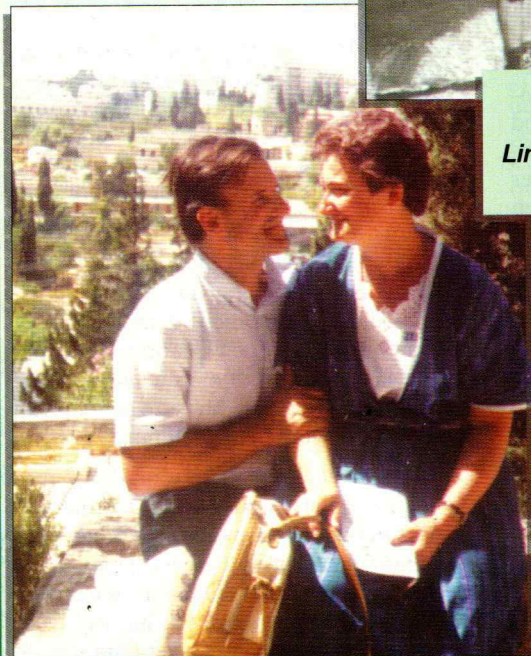
In de bergen had mijn vader me gewaarschuwd: „Als je uitglijdt en valt, ben je dood.” Dat idee heb ik meegenomen in alle aspecten van mijn leven. Ik zag elke situatie alsof ik langs een bergpiek liep. Net als de bergbeklimmer lette ik er altijd op dat de veiligheidslijnen goed vast zaten. Ik zorgde ervoor dat ik me beschermd tegen om-

standigheden van buiten. Omdat ik niet wilde „uitglijden”, leerde ik om nooit te glimlachen en nooit mijn gevoelens te tonen. Ik probeerde mijn eigen grenzen te leren kennen en mijn lot in de hand te houden, en zodoende werd ik het middelpunt van mijn eigen wereld.

Maar toen ze met me baden, lekte die egocentrische levensstijl weg. Het leek of God tot mijn hart sprak: „Ik ben jouw Schepper en Ik houd van je. Je hoeft alleen maar op Me te vertrouwen.” Het was enorm bevrijdend toen ik me bewust werd dat God me geschapen had en dat Hij mijn

Boven: Antoine in 1969 met alpinistenbepakking.
Links: Antoine en Isabelle in Jeruzalem.
Onder: Antoine met zijn vader.

toekomst in Zijn handen had – ik hoefde niet langer alles alleen te doen.

Het leek of ik al die jaren alleen maar over God geleerd had, maar dat ik Hem nu voor het eerst persoonlijk leerde kennen! Sindsdien ben ik nooit meer dat vertrouwen en die zekerheid van Gods liefde voor mij kwijtgeraakt.

Toen ik thuiskwam, was het eerste wat mijn vrouw tegen mij zei: „Wat is er met jou gebeurd?” Ik antwoordde: „Het was een machtige bijeenkomst!” Ik vond het belangrijk om nu zelf in de Bijbel naar de waarheid te gaan zoeken. Dus zocht ik de oude Bijbel op die ik in mijn jeugd gekregen had, en ik begon er in te lezen. Tot mijn verbazing begreep ik het, en ik kon hem nauwelijks wegleggen. Ik twijfelde er niet meer aan dat God mijn hemelse Vader was en dat Jezus mijn Heer was.

Een paar weken later ontving ik de doop in de Heilige Geest. Eerst wist ik niet wat me overkwam, maar ik las er in de Bijbel over in het boek Handelingen – hoe we kracht zouden ontvangen om getuigen te zijn. Telkens als de Geest van God over me kwam, voelde ik een wonderlijke vrede.

Isabelle, mijn vrouw, was getuige van de verandering in mijn leven – vooral dat mijn buien van woede veranderd waren in een rustig geduld, en dat ik voortdurend het verlangen had om voor dingen te bidden. Zij wilde dan ook met me mee naar de volgende FGBMFI-bijeenkomst.

Isabelle: Toen ik na dat diner die spreker hoorde, begon ik te huilen, zonder dat ik wist waarom. Aan het einde van die bijeenkomst ging ik naar voren en vroeg om gebed. Zij vroegen of ik „mijn leven aan Jezus wilde geven”. Dat was voor het eerst van mijn leven dat ik hoorde dat je als niet-geestelijke zoiets kon doen. Terwijl ze met me praatten, werd me duidelijk wat dat betekende, „je leven aan Jezus geven”: God toestaan de leiding te nemen in je leven. Ik hilde zacht en gaf me over aan Jezus.

Toen we weer thuis waren, voelden Antoine en ik ons als pasgetrouwen. Onze kinderen lachten om ons en dachten dat we grappen maakten. We zoenden elkaar en waren vol blijdschap.

De angst was weg

Vroeger zat ik in het onderwijs, maar toen we trouwden hield ik op met werken. Intussen was ik me tamelijk „dom” en „onbelangrijk” gaan voelen. Jezus veranderde dat – het was alsof ik een nieuwe visie kreeg. Mijn leven had weer zin gekregen. Voorheen had ik zo veel angsten. „Wat zou er gebeuren als Antoine door een ongeluk om het leven zou komen?” enzovoort. Nu waren mijn angsten weg.

Antoine: Voordien las ik graag science-fiction-boeken, vooral die waar de mens zijn hele universum onder controle had – waarin hij als het ware zijn eigen god was. Nu ontdekte ik een geestelijke tegenpraak tussen science fiction en datgene wat de Bijbel ons leerde. Ik realiseerde me dat alleen Jezus mijn God kon zijn. Uiteindelijk kwam ik tot de conclusie dat ik die boeken weg moest doen, omdat ze in strijd waren met Gods Woord, de Bijbel. Toen het laatste boek weg was, was ook het conflict weg waar ik op dit punt mee worstelde.

Een ander probleem had ik om God als een liefhebbende Vader te ervaren. Mijn aardse vader was een harde man en ik was bang voor hem. In de loop van mijn jeugd veranderde deze angst in haat. God toonde me nu dat ik deze bitterheid aan de kant moest zetten en mijn vader moest vergeven. Ik vroeg God me die houding te vergeven. Ik begon een diepe liefde voor mijn vader te voelen en genoot ervan als we bij elkaar waren. De haat is vervangen door liefde – voor mij is dat een wonder. Ik was altijd erg gesloten en leefde in mijn eigen wereldje. Dat is nu veranderd.

Op mijn werk ben ik verantwoordelijk voor software. Van tijd tot tijd moeten we fouten in software opsporen. Als ik ze niet kan vinden, dan bid ik en dan vind ik het probleem. Eén voorbeeld hiervan vond plaats 's avonds vlak voor sluitingstijd. Over vijf minuten zou de klant de computer komen ophalen. Hij werkte van geen kanten! Ik wist niet wat ik doen moest en bad of de Heilige Geest me wilde leiden. Meteen moest ik denken aan een bepaalde reeks handelingen. Ik schreef ze op en voerde ze uit. Toen werkte de computer perfect en ik kon de man zijn machine meegeven. Hierdoor leerde ik dat geen probleem te klein of te ingewikkeld is voor God, zelfs software niet.

Een andere keer was ik verantwoordelijk voor de begroting van onze afdeling. Ik ging met mijn voorstel naar de directeur, maar hij wees het af. Ik wilde geen onrealistische begroting indienen. Ik bad erover met mijn vrouw, en God zei dat ik weer naar de directeur moest gaan en hem nogmaals dezelfde begroting geven.

De volgende ochtend werd ik bij de directeur geroepen. Hij scheen een probleem met zijn computer te hebben en was daar erg ongelukkig mee. Terwijl hij even wegging, keek ik ernaar. Toen hij terugkwam, had ik het probleem al gevonden. Uiteraard was hij heel blij. Terwijl ik mijn spullen weer bij elkaar pakte, vroeg hij: „Hoe is het met je begroting?” Ik gaf hem de begroting en hij begon hem te lezen. Hij nam hem aan zonder ook maar één regel te veranderen! Prachtig! God had ons gebed echt verhoord. Dat heb ik keer op keer ervaren. God is zo goed!

Antoine Cherrey is voorzitter van het chapter St.-Quentin-en-Yvelines van de FGBMFI en werkt als software engineer bij Alcatel. Hij en zijn vrouw Isabelle hebben drie dochters: Charlotte, Cécile en Ségolène, en een kleindochter.

Dat gaf de doorslag

In de laatste ogenblikken van een verbaazingwekkende bekerfinale wierp de prop, Apollo Perelini, zich naar voren en stormde met het tempo en de voorzichtigheid van een op drift geraakte trein op de linie van de tegenstander af. De linie werd verbroken, de try was geslaagd en het feest begon. Met deze overwinning slaagde St. Helens erin om een van de grootste veldslagen te overleven die ooit in het Wembley-stadion te zien waren.

Apollo heeft een indrukwekkende voorgeschiedenis in rugby. Hij heeft voor de Wereldbeker gespeeld in zowel de League als de Union. Voor de Wereldbeker van Rugby Union in 1991 speelde hij half-

Dit is slechts een voorproefje van het volgende nummer van *Stem*. Bestel nu al extra exemplaren van *Stem*. Uw vrienden zullen zeker genieten van die speciale editie met twee sterren van de Rugby Union, Apollo Perelini en Va'aiga Tuigamala!

back in de laatste vier wedstrijden van de Samoans tegen Schotland, Wales, Argentinië en Australië.

Apollo: Een paar jaar geleden ging ik op een christelijke retraite met Selina, die nu mijn vrouw is, naar voren om te vragen of men met ons wilde bidden. Allebei wisten we dat we met God in het reine moesten komen. Ik heb toen besloten om voortaan Hem in alles de eerste plaats te geven. Misschien zeggen sommigen wel: „Je had God zeker nodig omdat je altijd problemen maakte.” Maar in feite heeft iedereen God nodig. De Bijbel zegt dat iedereen heeft gezondigd. Niet alleen de dieven en de moordenaars. Jezus is gekomen om alle mensen met God te verzoenen...

Godsdienst was niet voldoende

Daar ik in Belfast (Noord-Ierland) roomskatholiek ben opgevoed, werd ik vaak vanwege mijn geloof uitgescholden. Vaak kwam het tot vechtpartijen, vooral na voetbalwedstrijden.

Joe Montgomery
Doncaster, Engeland

Pas in mijn tienerjaren kwam ik erachter dat mijn vader eigenlijk protestant was opgevoed en roomskatholiek was geworden toen hij in de oorlog bij de Britse luchtmacht diende. Tengevolge daarvan werd hij van zijn familie afgesneden. Ik hield van mijn vader, ondanks zijn vurige karakter, en ik twijfelde nooit aan zijn liefde voor mij.

Toen ik later in Engeland ging studeren, ontdekte ik een nieuwe vrijheid. Niemand was nog geïnteresseerd in mijn godsdienst. Personen van het andere geslacht waren beschikbaar en gewillig. Kortom, het leek dat ik kon doen wat ik wilde.

Eigenlijk was ik helemaal niet opstandig, en ik vond mezelf best een goed iemand. In januari 1970 leerde ik Mary kennen, die liever naar de kerk ging dan kwam kijken hoe ik voetbalde. Ik werd verliefd op haar! Zes maanden nadat ik mijn onderwijsakte had gehaald, trouwden we. Mary studeerde nog, en dus waren we niet van plan om op korte termijn uit Manchester weg te gaan.

In februari 1976 hadden we drie dochters. In die tijd begonnen er vreemde dingen te gebeuren in de katholieke parochiekerk van Maltby, waar mijn schoonfamilie heenging. Wij vonden deze nieuwe stijl

van erediensten best fijn. Achteraf gezien merk ik dat God toen al begon om de puzzlestukjes voor me in elkaar te passen. Ik begon in te zien dat er meer was dan alleen maar op zondag naar de kerk gaan.

We kochten muziekbandjes en lazen boeken die mijn schoonmoeder ons leende. Toen we naar een vrijdagavondbijeenkomst gingen, waren we verbaasd dat die van 19.30 tot 23.00 uur bleek te duren. Ik vertelde het aan onze gespreksgroep in

Hinckley, waar men al klaagde als een dienst op zondag drie kwartier duurde.

Toen ik het boek las *Anything you ask* (Wat u ook vraagt), besloot ik hun vreemde advies op te volgen en een brief aan God te schrijven. In die brief nodigde ik Jezus uit om de Heer over mijn leven te zijn. Ik zal er *nooit* spijt van krijgen dat ik dat gedaan heb. Ik zou alleen willen dat het jaren eerder gebeurd was.

Ineens werd Jezus heel reëel voor me. Zijn liefde voor mij was verbazingwekkend! In diezelfde tijd was mijn vrouw bezig met het boek *Power to praise* (Ned. vertaling: deel 2 in de bundel *Van kramp naar kracht*). Ik was aan het schilderen, en steeds kwam mijn vrouw in de deuropening om me stukken eruit voor te lezen. „Hoor dit eens, Joe,” zei ze, „er staat dat we Jezus onder alle omstandigheden, goede en slechte, moeten prijzen.” Op school had ik de klas waar ik les gaf een collage laten maken over het prijzen van God. Ze zongen een liedje *Als je blij bent en je weet dat*. Zelfs het schoolhoofd maakte er later een opmerking over. Voor mezelf had ik reden genooit om te zingen, nu Jezus de Heer van mijn leven was, en ik wilde dat anderen ook zongen!

Ik had zo'n honger naar de dingen van God dat ik zeven weken lang elke zondag van Hinckley naar Maltby reed (120 km) om een seminar bij te wonen over *Leven in de Heilige Geest*. Nog voordat de zeven weken om waren, vroeg ik Jezus om mij te dopen in de Heilige Geest. Toen ik een keer 's nachts thuis in de keuken aan de bar zat omdat ik niet kon slapen, kwam de kracht van God over me. Het was allemaal volkomen nieuw voor me, ondanks het feit dat ik al onze religieuze rituelen al had meegemaakt en het hele opvoedings- en onderwijssysteem van de kerk had doorlopen!

Terwijl ik me de volgende ochtend stond te scheren, bleek ik ineens iets te spreken dat misschien nog wel het meest op „babytaal” leek. Toen realiseerde ik me dat ik een „tongentaal” had gekregen zoals dat in de Bijbel genoemd wordt. Het was een gebedstaal om God te prijzen. Ik begon te

bidden voordat ik iemand opbelde; ik bad zelfs als ik met mijn vrouw scrabble speelde. Met mijn nieuwe overtuiging dat we God in alles moesten prijzen, genoot ik ten volle van het leven, net als de mensen om me heen.

Op een dag moest onze pasgeboren zoon met spoed naar het ziekenhuis gebracht worden. Onderzoek bevestigde dat hij meningitis had. Toen ik met hem alleen in de ziekenhuiskamer was, nam ik hem in mijn armen en bad: „God, U hebt ons dit jongetje gegeven, maar als U hem weer terug wilt nemen..., maar ik kan niet geloven dat dat Uw wil is. Alstublieft, God, geef hem ons terug.” Een paar maanden eerder had ik me niet kunnen voorstellen dat ik ooit zo zou bidden, laat staan dat ik geloofd zou hebben in het genezingswonder dat erop volgde.

Een paar jaar later vroeg iemand ons of we wisten wat de naam van onze zoon, Kieran, betekende. We hadden er geen idee van dat dat „zoon van een timmerman” betekende. En het bijzondere is dat mijn vrouw en ik Mary en Joseph heten.

Kort nadat we naar Doncaster waren verhuisd, hoorden we dat er een nieuw chapter van de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI) opgericht zou worden en dat men mannen zocht. Mary had het boek *De gelukkigste mensen ter wereld* al gelezen, dat gaat over het ontstaan van de FGBMFI, en ze was er erg enthousiast over. Ik was van het begin af aan bij dat chapter betrokken.

Het is heerlijk om andere gewone mannen te ontmoeten die in vuur en vlam staan voor Jezus, en gemeenschap met hen te hebben. Ik ben dankbaar voor alle getuigenissen die ik heb gelezen in het blad *Stem* en heb gehoord op de bijeenkomsten. Jezus is echt bezig in onze wereld van tegenwoordig.

Joe was adjunct-hoofd van een school in Rotherham en is lid van het FGBMFI-chapter Doncaster. Hij en zijn vrouw Mary hebben zeven kinderen.

Het wonder overtuigde me

Toen ik 14 was, kreeg mijn vader keelklachten, en mijn oom had astma. Zij besloten naar een geloofsgenezer in Birmingham te gaan. Hoewel hij geen christen was, bad hij in Jezus' naam. Dat was voor het eerst dat mijn familie, die Sikhs waren, hoorden dat Jezus Christus kon genezen. Daardoor wendden we ons tot Jezus.

Later hoorden we dat de genezer naar India was gevlucht. Toch waren we dankbaar dat God hem gebruikt had om onze ogen te openen. Toen ik 19 was, overleed mijn vader. Ik vroeg me toen af: „Als er een God is, waarom toont Hij zich dan niet?”

Bijna een jaar later bezochten we mijn grootouders in India. Al gauw merkte ik dat zij baden voor het eten. Toen we daar een paar dagen waren, kreeg ik diarree. De behandeling door de arts leek niet veel te helpen, en dus zei mijn grootvader dat hij voor me zou bidden. De ziekte verdween niet onmiddellijk, maar de volgende ochtend was het over. Later, op de boerderij van mijn oom, kreeg ik een irritante hoest. Weer werd er voor me gebeden, en de hoest verdween. Dat was voldoende om me ervan te overtuigen dat God er inderdaad was.

Terug in Ludhiana (Noord-Punjab) werd mijn grootvader uitgenodigd bij mensen thuis die al 20 jaar in bed lagen en niet op konden staan. Toen hij voor hen bad, werden er velen genezen en waren in staat om normaal te lopen. Soms kwamen de problemen terug en vroegen ze mijn grootvader hoe dat kwam. De Heer toonde hem dat zij nog steeds hun oude goden en hun goeroes aanboden. Als ze daarmee zouden ophouden en

***Narinder Johal
Essex, Engeland***

zich tot Jezus zouden bekeren, zouden ze vrij zijn van ziektes. „Hoe kan een gewoon mens met de Almachtige God praten?” vroeg ik me af. En ik vroeg: „Wat moet ik doen om christen te worden? Moet ik ophouden met naar kroegen te gaan en te drinken, of moet ik ophouden naar feestjes te gaan?” Mijn grootvader antwoordde: „Maak je geen zorgen. Jezus houdt van je. Hij zal je op Zijn tijd veranderen. Lees alleen elke dag de Bijbel en bid tot Jezus.”

Toen in weer terug was in Engeland, vertelde ik mijn meisje, Janis, dat ik christen was geworden. Ze schrok nogal.

Elke avond las ik in de Bijbel en bad ik tot Jezus. Mijn leven veranderde, ik werd niet meer zo gauw kwaad. Ik begon naar een plaatselijke kerk te gaan; ze behandelden me alsof ik een deel van hun familie was.

Een paar jaar later besloten Janis en ik om te gaan trouwen. Toen ik het er met mijn voorganger over had, zei hij dat het beter was om met een christen te trouwen. Ik vertelde dat aan Janis, en na wat heen- en weerpraten besloot zij om zelf ook christen te worden. Een jaar later trouwden we en betrokken een leuk huisje met twee slaapkamers. Ik had hard gewerkt om het er aantrekkelijk te laten uitzien. We vonden een goede plaatselijke kerk in Romford, waar ik de aanwezigheid van de Heilige Geest voelde wanneer de mensen Jezus prezen. Ik ga daar nu al een jaar of negen naar toe.

Narinder Johal is hoofd van een microfilmafdeling. Hij is lid van het chapter Havering (Londen) van de FGBMFI. Hij en zijn vrouw Janis hebben drie kinderen..

INTERNATIONALE GEMEENSCHAP VAN VOLLE-EVANGELIEZAKENLIEDEN

Het tijdschrift STEM wordt elke twee maanden (de Nederlandstalige uitgave elke vier maanden) uitgegeven door de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI), een wereldwijde evangelische gemeenschap van christen-zakenlieden. Alle rechten voorbehouden.

Stichter: Demos Shakarian. *Internationaal voorzitter:* Richard Shakarian. *Europees vice-voorzitter:* James Winter. *Europees Kantoor:* Mechelsesteenweg 30, B-3000 Leuven, België; tel. (0032)(0)16-207944, fax (0032)(0)16-207931.

Hoofdredacteur „Stem” voor Europa: Blair Scott. *Productie-assistent:* Donato Anzalone. *Redacteur voor Nederland en Vlaanderen:* Huug Hahn; tel. (0031)(0)40-2536592, fax (0031)(0)40-2549629, e-mail: hhahn@worldaccess.nl

Nederland:

Nat. voorzitter:

I. van der Zee

Secretariaat:

H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2536592, fax 040-2549629, e-mail: hhahn@worldaccess.nl

Admin. en distrib.:

J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725

Bankrekening:

Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht.

België:

Nat. voorzitter:

Raoul Richez

Secretariaat:

Koen Van Neste, Ieperstraat 38, B-8830 Hooglede; tel. 051-241435

Admin. en distrib.:

Mechelsesteenweg 30, B-3000 Leuven; tel. 016-207944, fax 016-207931

Plaatselijke chapters in Nederland:

<i>chapter</i>	<i>elke</i>	<i>inlichtingen</i>	<i>telefoon</i>
Alkmaar	1e dinsdag	C. van Engelenhoven	0229-215573
Amersfoort	<i>zie Amsterdam</i>		
Amsterdam	2e dinsdag	L. Hoksbergen	070-5116070
Deltachapter (Zeeland)	<i>zie Rotterdam</i>		
Drechtstreek	<i>zie Rotterdam</i>		
Eindhoven	1e maandag	H. van Dingstee	0499-472521
Groningen	3e maandag	J. Roffel	0594-212747
Den Haag	3e dinsdag	J. van Bijsterveld	070-3253184
Heerenveen	<i>(tel. inl.)</i>	I. van der Zee	010-5924837
Hoogeveen	2e dinsdag	H. Schuinder	0528-271522
Naaldwijk	3e maandag	H. Duynisveld	010-4422860
Roermond	laatste maandag	Th. Bovend'Eerd	0475-486621
Rotterdam	laatste dinsdag	J. Hoogendoorn	0172-217527
Utrecht	<i>(tel. inl.)</i>	I. van der Zee	010-5924837
Zoetermeer	4e maandag	H. Dijkshoorn	015-3697399

Plaatselijke chapters in België:

<i>chapter</i>	<i>inlichtingen</i>	<i>telefoon</i>
Brussel (<i>Ned.-talig</i>)	Europese Kantoor	016-207944
Brussel (<i>Franstalig</i>)	H. Mutshipayi	02-6877041
Brussel (<i>Engelstalig</i>)	Carl Walker	02-3804954
Charleroi (<i>Franstalig</i>)	Jean Leroy	071-844925
Izegem (<i>Ned.-talig</i>)	Rik Van Neste	051-306983
Kortrijk (<i>Ned.-talig</i>)	Frans Van de Kerckhove	056-220020
Liège (<i>Franstalig</i>)	François Dechamps	087-338743
Limburg (<i>Ned.-talig</i>)	Louis Coppens	016-810095
Mons (<i>Franstalig</i>)	Michel Dupriez	067-333600
Mouscron (<i>Franstalig</i>)	Jacob Kalemba	056-840325
Namur (<i>Franstalig</i>)	Luc Lannoy	084-315547
Saint-Vith (<i>Duitstalig</i>)	Arno Bourgraff	00352 808128
Torhout (<i>Ned.-talig</i>)	Andre Hoornaert	050-213937

Een persoonlijke ontmoeting

John Morley
Oxford, Engeland

De kerkdienst waarin ik belijdenis deed, was een grote teleurstelling voor me, omdat het zo te zien helemaal geen verschil maakte in mijn leven. Omdat ik op school helemaal geen echte vrienden had, probeerde ik voortdurend het hoofd te bieden aan mijn intense eenzaamheid. Tijdens een campagne van Billy Graham in Haringay in 1954 hoorde ik duidelijk dat God me riep, maar ik ging er niet op in.

Ik was in die tijd hard op weg om registreraccountant te worden in Malvern. Zelfs toen ik bevorderd werd tot hoofdaccountant bij Dowty Electrics in Gloucestershire, voelde ik me verre van voldaan. Na nog een bevordering kreeg ik een baan aangeboden aan de universiteit van Oxford. Ik had nog steeds belangstelling voor kerkelijke zaken, hoewel ik nog steeds niet dat contact met God had gevonden waar ik naar op zoek was.

Op 30 juni 1979 nodigde een vriend me uit voor een ontbijtbijeenkomst van het chapter Oxford van de FGBMFI in het Randolph Hotel. De spreker was Ron McCatty, een christelijke orthopedist, die me „als aan de grond genageld” deed staan toen hij het had over Gods liefde voor individuen. Hij vertelde dat Jezus

zoveel van ons hield dat Hij zelfs aan het kruis wilde gaan als ik de enige mens op de hele wereld was – zoveel houdt Hij van mij!

Hij ging verder en legde uit dat ieder van ons behoefte had om de kracht van de Heilige Geest te ontvangen (Handelingen 1:8) en om de gaven van de Heilige Geest te gebruiken (Romeinen 12, Efeziërs 4). Ik begreep dat dat de ontbrekende schakel was waar ik naar op zoek was. Toen Ron dan ook vroeg of ieder die zijn leven aan Jezus wilde geven zijn hand wilde opsteken, deed ik dat. Een seconde later zei ik tegen mezelf: „Wat ben je in 's hemelsnaam aan het doen? Je bent al bijna je hele leven christen!” Ik trok mijn hand dan ook terug, maar Ron had hem al gezien en zei: „Dank u wel, meneer. Ik zal zo meteen met u bidden.”

Ik wist niet wat ik anders zou moeten doen en ging naar voren om met Ron te

John en Marjorie Morley

praten. Toen hij met me bad, gebeurde er iets heel merkwaardigs. Ik viel op de grond! Er was niets mystieks of magisch aan, maar toch was het belangrijkste dat ik die ochtend een heel reële ontmoeting met de Geest van God heb gehad, en ik wist dat. Ik ging naar huis, me nog niet bewust van het effect van wat er gebeurd was. Eén man verzekerde me: „Je zult nooit meer dezelfde zijn!”

Ik was van plan om wat meer uit te zoeken over de gaven van de Geest en ik kocht enkele boeken en brochures. Een week later was ik met vakantie op de Scilly-eilanden en liep alleen te wandelen. Het leek of God hoorbaar tot me sprak. Ik dacht dat er iemand achter me liep, maar er was niemand. De stem zei: „Ga terug naar die kerk en zoek een bijbel.” Ik ging terug naar een klein kerkje waar ik net langs was gekomen en ik zocht in de banken tevergeefs naar een bijbel. Toen ik de kanselbijbel zag liggen, viel mijn oog op een vers, Handelingen 7:51. Daar stond:

„Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij verzet u altijd tegen de Heilige Geest.”

Wat probeerde God me duidelijk te maken? Ik was toch al mijn hele leven christen? Ik ging toch al jaren naar de kerk? Terwijl ik daar stond en over de situatie nadacht, realiseerde ik me dat Jezus nooit mijn Heer was geweest en dat ik inderdaad een zondaar was. Ik viel op mijn knieën en vroeg God me te vergeven. Onmiddellijk voelde ik me opgelucht in de geest en begon ik God te prijzen. Mijn leven veranderde inderdaad – ik had dat „iets” gevonden waar ik al sinds mijn belijdenis naar op zoek was. Eindelijk was Jezus *Heer* over mijn leven geworden.

Ik werd lid van de FGBMFI, en uiteindelijk, in 1985, voorzitter van het chapter Oxford. Toen een ander lid van de FGBMFI ons chapter bezocht en profeteerde dat mijn geloof „door vuur zwaar op de proef gesteld” zou worden, kon ik niet vermoeden hoe nauwkeurig die profetie in vervulling zou gaan.

Een vriend van mij begon een eigen zaak, en ik voelde me ertoe geleid hem een steeds groter kapitaal te lenen. Een jaar later werd het bedrijf door brand verwoest. Dat veroorzaakte niet alleen een behoorlijk verlies. Ik moest bijna ophouden met werken omdat mijn werk op de universiteit onder de spanning leed. Toen vroeg mijn chef me om zijn functie over te nemen als Directeur Studentenhuisvesting van de universiteit. Ik kreeg onder meer de verantwoordelijkheid voor de financiering van een nieuw blok studentenwoningen, een project van £ 15 miljoen.

Op een keer werd ik naar een huis gestuurd waar een hospita en haar schizofrene zoon een onenigheid hadden met een studentenechtbaar dat daar woonde. Terwijl ik het huis naderde, bad ik om genade, want ik wist niet wat me te wachten stond. Het werd al gauw duidelijk dat er geen verzoening mogelijk was.

Het echtpaar was vastbesloten om er te blijven wonen en moeilijkheden te blijven maken. Als gevolg hiervan rende de zoon het huis uit met een broodmes in zijn hand; hij was van plan zichzelf iets aan te doen. De hospita was natuurlijk erg bang. Niet in staat om praktische hulp te bieden, stelde ik voor dat we God zouden vragen om beschermengelen om haar zoon heen te zetten en op een wonder te vertrouwen. Binnen een uur kwam de zoon terug, zonder enige verwonding. Hij was weer bij zijn verstand en had het mes in de rivier gegooid.

We konden het studentenechtpaar met geen mogelijkheid bewegen om weg te gaan. Dus gingen we weer bidden. Tot onze verrassing en opluchting vertrokken ze een dag later uit eigen beweging.

Nadat we 's avonds bij een christelijk studentenechtpaar uit Colombia hadden

gegeten, baden we samen voor de genezing van die vrouw. Hoewel ze ons niet precies had verteld wat haar klacht was, herinnerde de Heer ons aan de vrouw in de Bijbel die bij Jezus kwam met inwendige bloedingen (Lukas 8:43). Ongeveer een week later belde de vrouw op om te vertellen dat ze onmiddellijk genezen was van een soortgelijke kwaal als die vrouw in de Bijbel.

In september 1995 bracht de Heer me ertoe om met vervroegd pensioen te gaan om als vrijwilliger te gaan werken voor *Viva Network*, een christelijke liefdadigheidsinstelling in Oxford met contacten over de gehele wereld. Zij werkt voornamelijk voor kinderen met grote sociale risico's, bijvoorbeeld die lijden onder de gevolgen van drugsgebruik, of die seksueel misbruikt zijn, kinderen met aids, enz., vooral straatkinderen. ●

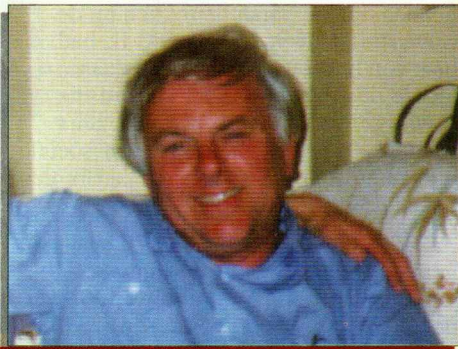
Een groot manager

Mike Ansell
Buckfastleigh, Engeland

Bij bijzondere gelegenheden, zoals met kerst, met Pasen, bij bruiloften en dopen, ging ik naar de kerk, maar daar bleef het zo ongeveer bij. Totdat mijn vrouw Jenny en ik uitgenodigd werden voor een diner van de FGBMFI. Die ervaring veranderde mijn leven!

Ik was inmiddels tamelijk arrogant geworden, en in mijn zaken- en gezinsleven ging het er erg werelds aan toe. Toen mijn oudste dochter een toegewijd christen werd en ik een verandering in haar leven begon te merken, begon ik te twijfelen aan mijn eigen waarden. Kort na een diner van de FGBMFI vroeg ik Jezus om de Heer van mijn leven te worden. Ten gevolge van enkele ongunstige beslissingen die ik een tijdje daarvoor had genomen, ging het met de zaak niet zo goed. We waren in staat van faillissement, en het

leek erop dat ik alles zou kwijtraken. We begonnen voor een wonder te bidden. Op het volgende FGBMFI-diner ontving ik de Doop in de Heilige Geest. We gingen door met voor de zaak te bidden, en het moment kwam dat het bedrijf geveild zou worden. Ondanks de recessie werd het pand voor een goede prijs verkocht, waardoor we onze grootste schuld bij de banken konden aflossen en zelfs nog genoeg middelen overhielden om een nieuw bedrijfje te beginnen. Ik heb geleerd om de Heer Jezus te vertrouwen en Hem alle problemen te laten oplossen. Hij is een groot manager! ●

Een nieuw parlementslid

David Porter is al sinds 1987 parlementslid voor Waveney (Suffolk). Hoewel hij christelijk was opgevoed, vond hij van godsdienst: „Aan dat spul heb ik geen behoefte.” Telkens als het onderwerp ter sprake kwam, protesteerde hij. Deze houding had hij al sinds de jaren zestig, toen hij het christendom bekeken had, net als al die andere trendy zaken waar studenten zich mee bezighielden, en hij tot de slotsom was gekomen dat het niets voor hem was. Toen hij opnieuw ermee geconfronteerd werd doordat zijn vrouw Sarah een domineesdochter was, wees hij het keihard af.

DAVID: Terwijl ik volledig in beslag genomen werd door mijn pogingen om als parlementskandidaat succes te hebben, raakte Sarah betrokken bij de Lowestoft Covenant Church. Ik had daar een hekel aan. In de jaren daarna leerde ik diverse mensen kennen die bij die kerk hoorden. Ik woonde zelfs zo nu en dan een dienst en wat sociale bijeenkomsten bij. Ook daar had ik een hekel aan!

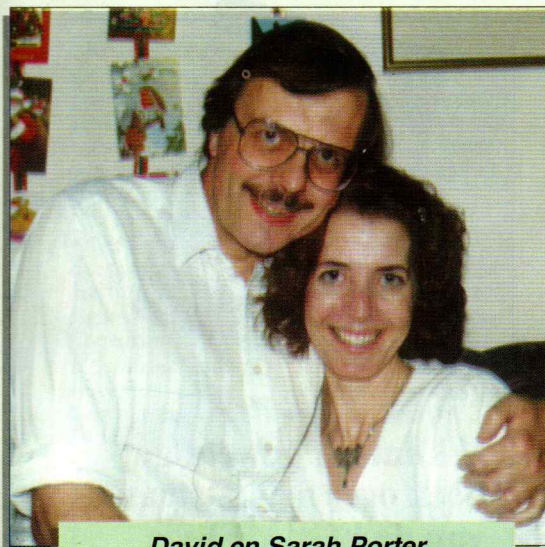
REDACTEUR: In 1991 was hij met zijn gezin op vakantie in Stoneleigh, waar elk jaar een christelijke retraite werd gehouden. David zorgde ervoor dat hun caravan

David Porter
Westminster, Engeland

aan de buitenkant van het terrein stond en maakte duidelijk dat hij niet lastig gevallen wilde worden of ook maar één dienst zou bijwonen. Het jaar daarop ging Sarah alleen met de twee oudste kinderen naar Stoneleigh en liet David thuis om voor de

David en Sarah Porter

twee jongsten te zorgen. Na die week beloofde hij in een opwelling dat wanneer het hele gezin in 1993 met vakantie zou gaan naar een plaats die hij zou bepalen, dat ze dan in 1994 weer met zijn allen naar Stoneleigh zouden gaan. Hij dacht er in de tussentijd vast wel iets tussen zou komen zodat ze helemaal niet hoefden te gaan. Tot zijn ongenoegen gebeurde er niets dergelijks.

DAVID: Vijandschap tegen alles wat christelijk was kwam en ging evenredig met de tijd die Sarah aan haar kerkelijke activiteiten besteedde. Sommige christenen waren niet eens zo slecht, en als ik, zoals de meeste parlementsleden, onder druk stond, vroeg ik me soms zelfs af of ik niet iets nodig had van wat zij hadden.

Ik had me een zogenaamde „intellectuele houding” aangemeten, en ik geloofde dat ik elke discussie zou winnen. Ik maakte zelfs de gebeden belachelijk die voor mij werden gedaan. Ik heb heel wat boeken over het christendom gelezen, maar zij bevredigden mij niet. Iemand stelde voor dat ik wat boeken van C.S. Lewis zou lezen, waaronder zijn science-fiction-boek *The Cosmic Trilogy*. Ik schoof dat voor me uit tot Stoneleigh.

De laatste jaren had ik vaak hoofdpijn, akelige dromen en plotselinge pijnen over heel mijn lichaam. Die konden uren en soms dagen duren. Eén keer, net voor Stoneleigh, had ik het gevoel alsof iets met de afmetingen en het gewicht van een aambeeld een heel weekend lang mijn borst in elkaar drukte. Maar toen het weer over was, deed ik die pijn gewoon af als een gevolg van de stress.

Vanaf het moment dat we in 1994 in Stoneleigh aankwamen, voelde ik me tamelijk goed. De kinderen vonden het prachtig. Ik ging naar vier van de zes bijeenkomsten en vond het heerlijk om cynisch te doen over wat er gebeurde. Zelfs toen het op een avond zwaar onweerde met veel bliksem, maakte ik daar hatelijke grappen over. Ironisch genoeg gaf het boek van C.S. Lewis dat ik net aan het lezen was, antwoorden op enkele van de slimme vragen die ik wilde stellen om mensen uit te dagen.

Toen we tenslotte „ontsnapt” uit Stoneleigh en onze „echte” vakantie begon, dacht ik dat alles in orde zou zijn. Maar op de ochtend van de laatste dag dacht ik eerst dat ik iets verkeerd had gegeten. Maar tegen lunchtijd moest ik naar bed gaan omdat ik pijn in mijn rug en mijn borst had en mijn ene arm gevoelloos was geworden.

Terwijl ik daar lag, leek het of ik mijn vrouw en kinderen in mijn graf kon zien kijken. Ineens zag ik alleen nog maar een alles doordringende zwartheid met één

De Doop in de Heilige Geest

In enkele verhalen van dit tijdschrift is sprake van de Doop in de Heilige Geest. Dit is een Bijbelse ervaring die aan de volgelingen van Jezus Christus beloofd is. De bedoeling ervan is de ontvanger de kracht te geven Gods wil te doen. De Bijbel spreekt hier dikwijls over in het boek Handelingen. Voor meer informatie hierover kunt u contact opnemen met een Chapter van de FGBMFI (zie blz. 12).

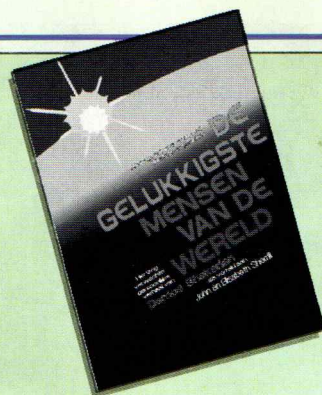
enkele bundel licht. Ik realiseerde me dat dat mijn laatste hoop was en riep uit: „God, help me! Jezus, red me!”

Met die schreeuw week de gevoelloosheid, om plaats te maken voor een ondraaglijke pijn. In een ongelooflijke doodstrijd werd ik per ambulance naar het ziekenhuis gebracht. Twee dagen lang deden de artsen alle mogelijke onderzoeken, waarbij ze stapsgewijs elke mogelijke oorzaak wegstreepten, en uiteindelijk vonden ze niets bijzonders aan mij. Tenslotte werd de pijn wat minder en mijn gezin kwam me weer ophalen.

Terwijl ik op hen wachtte, las ik het boek van C.S. Lewis uit. Toen pas drong het tot me door dat God mijn gebed verhoord had en mijn leven gespaard had. Toen ik het verhaal aan anderen vertelde, trof me de enorme genade van God om te vergeven pas goed. Zijn liefde overstelpt me nog steeds, en ik ben vast van plan om voor Jezus te werken – binnen zowel als buiten het parlement.

Binnen een week had ik de doop in de Heilige Geest ontvangen. Een paar weken later werd ik gevraagd om te spreken op een campagne met de naam *Londen voor Jezus*, die in de Royal Albert Hall gehouden werd. Terwijl ik daar voor 4000 toehoorders stond, getuigde ik hoe God me eerst tot op de drempel van de dood moest brengen voordat ik wakker werd en naar Zijn stem wilde luisteren.

Ik vond steun bij het Genootschap van Christelijke Lagerhuisleden. Ik leer nu de Bijbel te lezen en te bidden, waarbij ik elke dag met zijn uitdagingen aan Jezus geef. Ik begin Zijn stem te verstaan – niet zo gemakkelijk in het hectische leven in het parlement en het kiesdistrict, waarbij ik ook nog aan mijn gezin moet denken. Maar ik ben van plan om, met Gods genade, mijn verhaal te delen met zoveel mogelijk mensen, zodat anderen die net als ik destijds ook denken dat ze alle antwoorden al hebben, Jezus mogen leren kennen en Gods genade mogen ervaren zoals ik dat nu doe. ●

U kunt dit geweldige boek over het ontstaan van de FGBMFI via uw plaatselijk chapter verkrijgen (zie blz. 12).

ALS U STEM WENST TE BESTELLEN

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel: 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Mechelse Steenweg 30
B-3000 Leuven
016-207944
Prijs per jaar: BF 270

Beste lezer: Bij het lezen van de getuigenissen in dit nummer van Stem heeft u zich misschien afgevraagd of u ook God persoonlijk kunt leren kennen en vrede hebben in uw hart. Jezus zei, dat je om God, die Geest is, te kennen, opnieuw geboren moet worden in je menselijke geest. Om dit te laten gebeuren moet u:

1. Tegenover God erkennen dat u een egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet te eren als Heer van uw leven, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” Romeinen 3:23.

2. Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” Lukas 13:3.

3. Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op Zich heeft genomen, opdat u van God vergeving zou kunnen ontvangen. „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” Johannes 3:16.

4. Belijd voor God dat u Jezus aanneemt als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” Rom 10:9.

Als u na zorgvuldig hierover nagedacht te hebben en de bijbelgedeelten voor uzelf nagelezen te hebben deze belangrijke stap wil nemen, bid dan het volgende hardop: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en daarom op weg naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus uw Zoon gestorven is voor alle zondaars, mij inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus de Verlosser en Heer van mijn leven is en dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw nu op U om mij te helpen zo te leven als U het wil.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u aangenomen heeft. Gevoelens kunnen veranderen, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften in Rom.10:13. **Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheus 10:32). Neem elke dag de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2, Psalm 37:4).**

Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen genomen heeft, laat het ons dan alstublieft weten, zodat we u meer informatie kunnen toesturen. Vul de bon in en stuur deze naar ons op.

HET DRIEVOUDIG DOEL VAN DE INTERNATIONALE GEMEENSCHAP VAN VOLLE-EVANGELIE-ZAKENLIEDEN

1. Te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de wereld van vandaag, door middel van de boodschap van het totale Evangelie voor de totale mens.

2. Overal ter wereld mannen de gelegenheid te bieden van hun ervaringen in Jezus Christus te getuigen en hen op te bouwen, zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken terug kunnen gaan. De FGBMFI is n.l. zelf geen kerk of sekte en heeft derhalve ook geen voorgangers of priesters in dienst.

3. Een grotere mate van eenheid onder alle Christenen te bevorderen.

STEM

STEM NR. 965

Dit is een van de 27 talen van de Europese editie van het blad Stem, gepubliceerd door het Europese Kantoor van de FGBMFI, Mechelse Steenweg 30, B-3000 Leuven, België. Tel: (0032)(0)16-20.79.44 - Fax: (0032)(0)16-20.79.31.

Internet: 100444.1300@compuserve.com

Hoofdredacteur voor Europa: Blair Scott.
Productie-assistent: Donato Anzalone. **Andere hoofdredacteurs:** V.S.: Jerry Jensen.
Nederland en Vlaanderen: Huug Hahn, tel. (0031)(0)40-2536592, fax (0031)(0)40-2549629, e-mail: hhahn@worldaccess.nl

INTERNATIONALE GEMEENSCHAP VAN VOLLE-EVANGELIEZAKEN-LIEDEN

Mechelse Steenweg 30, B-3000 Leuven, België.

- Ik wil u meedelen dat ik heb besloten om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje: „Nu u Christus hebt ontvangen”.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere gegevens over het lidmaatschap van de FGBMFI.

_____
NAAM & ADRES (in blokletters):

_____
Nr.965

Politiek

Zou God belangstelling kunnen hebben voor wat er achter de deuren van ons parlement plaatsvindt? Zou Hij te maken willen hebben met die wereldse discussies en hun uitwerking? Er zijn mensen in onze parlementen die de Almachtige trachten te eren en Hem trachten te betrekken bij dit soort praktische zaken die ons dagelijks leven beïnvloeden. Hij getuigt dat God inderdaad belang stelt in politiek, net als in elk ander gebied van ons leven. Lees zijn verhaal op blz. 16.

Als u meer exemplaren van dit blad wilt bestellen voor uzelf of uw vrienden, kijkt u dan op blz. 18

- *Een nieuwe computerconsultant*
- *Godsdienst was niet voldoende*
- *Een persoonlijke ontmoeting*
- *Een groot manager*
- *Een nieuw parlamentslid*

Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres. Laat dit tijdschrift niet rondslingeren ... Geef het aan een vriend!